

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Karetové a soudkyň Mgr. Alice Žáčkové a Mgr. Lucie Vobrové v právní věci

žalobkyně: **GALLUP ARTERIA MANAGEMENT SPÓŁKA Z ORGANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA**

číslo reg.: 191913991, číslo DIČ/NI: 586202167
sídlem ul. Stawki 2a, 00-193, Warszawa, Polská republika
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Ondruchem
sídlem Moskevská 1440/24a, 736 01, Havířov

proti

žalované: **RENDL lighting a.s.**, IČO: 282 00 896
sídlem Masarykovo nábřeží 2018/10, 122 00, Praha 2
zastoupená advokátem Mgr. Štěpánem Holubem
sídlem Za Poříčskou bránou 21/365, Praha 8

o zaplacení částky 51 054 EUR s příslušenstvím

k odvolání žalované proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23.3.2021, č. j. 27 C 65/2020-147

takto:

Usnesení soudu I. stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

1. Nyní odvoláním napadeným usnesením soud I. stupně zamítl návrh žalované na prominutí zmeškání lhůty pro podání vyjádření ve věci samé podle ust. § 114b odst. 1 uložené žalované v usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 20.8.2020, č.j. 27 C 65/2020-70 (výrok I.) a současně zamítl návrh na zrušení rozsudku pro uznání vydaného Obvodním soudem pro Prahu 2, č.j. 27 C 65/2020-74, ze dne 29.10.2020 (výrok II.).
2. Soud I. stupně v první řadě neshledal splnění důvodů pro prominutí zmeškání lhůty k podání vyjádření podle ust. § 114b o.s.ř. a tím i následně byl nedůvodný také návrh na zrušení rozsudku pro uznání. Žalovaná odkázala na ust. § 2 odst. 4 zákona č. 191/2020 Sb. o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastnící se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu (dále jen „lex covid“), podle něhož zmeškal-li žalovaný lhůtu k vyjádření podle ust. § 114b o.s.ř. z omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které mu znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo vyjádření učinit, má soud prominout zmeškání lhůty k vyjádření a zrušit rozsudek pro uznání. Soud I. stupně neshledal existenci mimořádného opatření a neměl důvody žalované za omluvitelné důvody dle shora uvedeného ustanovení (žalovaná tvrdila, že zaměstnanci pracovali z domova; nově jmenovaný předseda představenstva patřící z hledisek onemocnění covidem 19 k rizikové skupině měl obavu o své zdraví, nedocházel do sídla společnosti a nepřevzal si přihlašovací údaje do datové schránky, jelikož pobýval mimo své trvalé bydliště). Soud I. stupně uzavřel, že předseda představenstva byl zapsán do obchodního rejstříku dne 11.7.2020, přístupové údaje jsou zaslány zpravidla do 3 dnů, k doručování písemnosti došlo v srpnu 2020, lhůta k vyjádření uplynula v září 2020, tj. v době, kdy nebyl vyhlášen nouzový stav, i epidemiologická situace nebyla nepříznivá.

Schodu s pravopisem potvrzuje Lucie Prchalová.

Soud I. stupně připomenul odpovědnost každého za řádné přebírání korespondence a zdůraznil i povinnost péče řádného hospodáře členů statutárního orgánu a nutnost zajištění řádného chodu společnosti. Jelikož tvrzené důvody neměl za na tolik výjimečné pro použití ustanovení lex covid návrh žalované na prominutí zmeškání lhůty a zrušení rozsudku pro uznání zamítl.

3. Rozhodnutí soudu I. stupně napadla žalovaná včasným odvoláním. Zopakovala důvody, které zapříčinily zmeškání lhůty, zejména omezení sociálních kontaktů (práce z domova zaměstnanců; pobyt předsedy představenstva mimo ████████ volba nového předsedy představenstva na valné hromadě konané dne 4.5.2020 a v souvislosti s tím zneplatnění přístupových údajů do datové schránky a zaslání nových přihlašovacích údajů). Ohradila se rovněž proti stručnému zdůvodnění rozhodnutí v té části, že pro soud v tomto řízení nebyla relevantní námitka, že žalovaná byla žalobkyní ujistěna o tom, že pohledávka nebude vymáhána soudně a nad rámec toho uvedla i judikaturu, která má vést soud k zdrženlivému přístupu při vydávání rozsudků pro uznání (blíže Ústavní soud v rozhodnutí sp.zn. III. ÚS 454/04, I. ÚS 2693/16, II. ÚS 1298/17, I. ÚS 354/15, II. ÚS 475/13, I. ÚS 1024/15, popř. Nejvyšší soud v rozhodnutí sp.zn. 28 Cdo 2883/2015) s tím, že žalovaná fakturaci sporovala, byla výslovně ujistěna, že věc nebude řešena soudně.
4. Dále uvedla, že ač nebyl vyhlášen v době doručení výzvy a běhu lhůty k vyjádření nouzový stav platila řada mimořádných protiepidemiologických opatření (povinnost nosit ochranu dýchacích cest od 9.9.2020, regulace provozu prodejen a služeb od 16.9.2020), navíc postup státu v souvislosti s epidemií byl nepředvídatelný a chaotický, „letní rozvolnění“ bylo velkorysé a umožnilo epidemii opět nabrat na síle. Žalovaná proto zcela důvodně a správně s odkazem na důvěryhodné zdroje informací zavedla vlastní interní pravidla, která omezovala sociální kontakt. Neměla by být za tento opatrný přístup trestána. Není tedy správné, pokud soud formalisticky uzavřel, že tvrdá opatření neplatila, neboť tato opatření platit měla a situace se sice zdála být v létě lepší, nicméně nebyla. Vyjádřila se také k právu na ochranu zdraví a zopakovala, že předseda představenstva mohl mít vzhledem ke svému zdravotnímu stavu obavu z nakažení covidem 19 a toto právo je nutné poměřovat s povinností péče řádného hospodáře. Na závěr uvedla, že soud I. stupně měl žádost posoudit i podle ust. § 58 o.s.ř., nikoliv pouze podle ust. § 2 odst. 4 lex covid. Navrhla, aby odvolací soud rozhodnutí soudu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
5. K odvolání žalované se žalobkyně nevyjádřila.
6. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení podle ust. § 212 a § 212a odst. 1, 5, 6 o.s.ř., a aniž by bylo třeba nařizovat jednání [§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.], dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
7. Ze spisu odvolací soud zjistil, že usnesením ze dne 20.8.2020, č.j. 27 C 65/2020-70 soud I. stupně vyzval žalovanou k vyjádření k žalobě podle ust. § 114b o.s.ř. ve lhůtě 30-ti dnů ode dne doručení usnesení. Výzva byla žalované doručena fikcí do datové schránky dne 31.8.2020. Lhůta k vyjádření uplynula dne 30.9.2020. Jedná se o lhůtu procesní a soudcovskou. Do běhu lhůty k podání vyjádření se nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty (§ 57 odst. 1 o. s. ř.), lhůta je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněn úkon u soudu nebo podání odevzdáno orgánu, který má povinnost je doručit (§ 57 odst. 3 o. s. ř.).
8. Jelikož žalovaná ve lhůtě stanovené nereagovala, rozhodl zdejší soud rozsudkem pro uznání ze dne 29.10.2020, č.j. 27 C 65/2020-74. Rozsudek byl dodán do datové schránky žalované dne 30.10.2020, fikce doručení nastala dne 9.11.2020. Rozsudek nabyl právní moci 25.11.2020 a vykonatelnosti 1.12.2020.
9. Žalovaná podala dne 23.12.2020 návrh na prominutí zmeškání lhůty k vyjádření dle ust. §114b o.s.ř. uložené usnesením ze dne 20.8.2020, č.j. 27 C 65/2020-70 a návrh na zrušení rozsudku pro

Schodu s pravopisem potvrzuje Lucie Prchalová.

uznání ze dne 20.8.2020, č.j. 27 C 65/2020-74. O návrzích bylo rozhodnuto nyní odvoláním napadeným rozhodnutím. Současně téhož dne podala odvolání proti rozsudku pro uznání a žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání a návrh na vyslovení neúčinnosti doručení spojený opět s žádostí o prominutí zmeškání. O těchto návrzích soud I. stupně dosud nerozhodl.

10. Podle ust. § 58 odst. 1 o.s.ř. promine soud zmeškání lhůty, jestliže ji účastník nebo jeho zástupce zmeškal z omluvitelných důvodů, a byl proto vyloučen z úkonu, který mu přísluší. Návrh je třeba podat do patnácti dnů po odpadnutí překážky a je s ním třeba spojit i zmeškaný úkon. Lhůta pro podání návrhu na prominutí zmeškání lhůty je stanovena na patnáct dnů od odpadnutí překážky. Posouzení, zda se jedná o omluvitelný důvod, závisí na konkrétních okolnostech, kdy pro existenci překážky nelze s ohledem na povahu, nepředvídatelnost, závažnost, rozsah učinit zmeškaný úkon. Omluvitelný důvod zmeškání lhůty nemusí trvat po celou dobu běhu zmeškané lhůty, musí však existovat v době, kdy lhůta měla lhůta skončit.
11. Současně s účinností od 17.4.2020 byl přijat lex covid, podle jehož ust. § 2 odst. 1 zmešká-li účastník nebo jeho zástupce v občanském soudním řízení lhůtu k provedení úkonu z omluvitelného důvodu spočívající v mimořádném opatření při epidemii, které účastníku nebo jeho zástupci znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, promine soud zmeškání této lhůty podle ust. § 58 o.s.ř. i v případech, ve kterých to zákon jinak vylučuje. Dále podle ust. § 2 odst. 3 lex covid návrh na prominutí zmeškání lhůty v občanském soudním řízení z důvodu podle ust. § 2 odst. 1 lex covid spočívající v mimořádném opatření při epidemii je třeba podat do 15 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující učinění úkonu, a je třeba s ním spojit i zmeškaný úkon. Lhůta pro podání návrhu podle věty první však neskončí dříve než 15 dnů po ukončení nebo zrušení nouzového stavu. Podle ust. § 2 odst. 4 lex covid zmešká-li žalovaný lhůtu k vyjádření podle ust. § 114b odst. 1 o.s.ř. z omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které mu znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo vyjádření učinit, rozhodne soud na návrh žalovaného o prominutí zmeškání této lhůty a o zrušení rozsudku pro uznání. Pokud žalovaný proti rozsudku pro uznání podal i odvolání a návrhu bylo vyhověno, k odvolání se nepřihlíží.
12. Mimořádné opatření při epidemii je definováno v ust. § 1 odst. 2 lex covid jako opatření, které bylo přijato podle ust. § 2 písm. c) krizového zákona vládou České republiky v době nouzového stavu; dále jako mimořádné opatření vydané v roce 2020 Ministerstvem zdravotnictví na základě ust. § 69 odst. 1 písm. b) nebo ust. § 69 odst. 2 a ust. § 80 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně veřejného zdraví a podle ust. § 2 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a změně některých souvisejících zákonů, k ochraně obyvatelstva a prevenci nebezpečí vzniku a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS CoV-2, dále mimořádné opatření vydané v roce 2020 krajskou hygienickou stanicí na základě ust. § 69 odst. 1 písm. b), § 69 odst. 2, § 82 odst. 1 a § 82 odst. 2 písm. m) zákona o ochraně veřejného zdraví k zamezení dalšího šíření onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS CoV-2.
13. Soud I. stupně se zcela správně nejprve zabýval důvody prominutí zmeškání a s tím spojeným návrhem na zrušení rozsudku pro uznání, které shledal neopodstatněné.
14. Aby mohl soud žalovanou podanému návrhu vyhovět, musela by tvrdit a prokazovat důvod zmeškání lhůty, který má původ v mimořádném opatření při epidemii koronaviru tak, jak jej definuje lex covid, a tento důvod by musel být shledán soudem omluvitelný a mimořádné opatření musí být takového charakteru, že žalované bránilo k žalobě se včas vyjádřit.
15. Ve shodě se soudem I. stupně odvolací soud dospěl k závěru, že žalovaná nenaplnila shora uvedené podmínky pro postup podle ust. § 2 odst. 4 lex covid.

Schodu s pravopisem potvrzuje Lucie Prchalová.

16. Žalovaná netvrdí žádné konkrétní mimořádné opatření, které jí v období běhu lhůty k vyjádření k žalobě a zejména při jejím konci reálně a fakticky bránilo v učinění procesního úkonu. Lze i uzavřít, že v té době nebylo platné žádné mimořádné opatření, které by členům statutárních orgánů bránilo ve výkonu funkce či tento výkon funkce omezovalo, obecně neplatilo žádné plošné opatření, které by zakazovalo či omezovalo výkon práce. Ohledně práce z domova, kterou uvádí žalovaný, pak platila pouze doporučení pro zaměstnavatele využívat ve vztahu k zaměstnancům práci z domova v maximální možné míře, a to pro rok 2020 pouze v období od 24.3.2020 do 17.5.2020 (krizové opatření ze dne 23.3.2020 č. 126/2020) a v období od 18.12.2020 do 14.2.2021 (krizové opatření ze dne 14.12.2020 č. 1334/2020 ve znění č. 1341/2020, krizové opatření ze dne 23.12.2020 č. 1375/2020 prodlouženo usnesením vlády č. 12/2021 ze dne 7.1.2021, č. 56/2021 ze dne 22.1.2021).
17. Odvolatel sám ani důvody zmeškání lhůty neopírá o mimořádné opatření vydané orgány státu, nýbrž o mimořádnou situaci tak, jak ji vnímala žalovaná společnost, popř. sám člen statutárního orgánu s ohledem na zdroje informací, ze kterých čerpal své poznatky o onemocnění a pandemii. Ust. § 2 odst. 4 lex covid se nevztahuje na zavedená interní mimořádná opatření a osobní rozhodnutí každého, nýbrž pouze na ty opatření, jak je definuje přímo zákon v ust. § 1 lex covid.
18. Vzhledem ke skutečnosti, že v učinění úkonu žalované nebránilo mimořádné opatření, resp. tvrzený důvod spočívající v široké sociální izolaci odůvodněné zdravotními riziky nebyl státem nařízen, nelze pak zmeškání podání vyjádření ve lhůtě stanovené soudem prominout dle privilegovaných pravidel daných v lex covid. Vzhledem k uvedenému bylo již nadbytečné se zabývat dále tvrzeným důvodem, zda má charakter omluvitelného důvodu.
19. Uvádí-li žalovaná, že soud se měl současně zabývat prominutím lhůty k zmeškání úkonu podle ust. § 58 o.s.ř. pak odvolací soud uvádí, že tento postup je možný pouze v případě zákonné lhůty, nikoliv soudcovské (blíže Nejvyšší soud v usnesení sp.zn. 23 Cdo 2954/2009 ze dne 11.2.2010). Lhůta k vyjádření k žalobě podle ust. § 114b o.s.ř. je soudcovskou lhůtou, proto soud I. stupně nepochybil, pokud se důvody s odkazem na ust. § 58 o.s.ř. pro prominutí zmeškání nezabýval.
20. Uvádí-li žalovaná v odvolání judikatorní závěry o zdrženlivém přístupu k vydání formálních rozsudků, pak tato judikatura se nevztahuje na procesní situaci nyní řešenou, tj. na povinnost ve lhůtě učinit procesní úkon a důvody pro prominutí zmeškání lhůty. Úvahy v odvolání předestřené se vztahují k rozhodování soudu o případném odvolání proti rozsudku pro uznání, o kterém soud I. stupně dosud nerozhodl. Rovněž nezabýval-li se soud I. stupně případnou nedůvodností žaloby, odvolací soud shledal tento postup správný, neboť v této fázi řízení je tvrzení žalované, že byla ze strany žalobkyně ujištěna o nevymáhání pohledávky soudně, irelevantní a nemůže se tato okolnost promítnout do rozhodnutí týkající se prominutí lhůty k podání vyjádření k žalobě.
21. Odvolací soud se proto ztotožnil s rozhodnutím soudu I. stupně, proto podle ust. § 219 o.s.ř. rozhodnutí soudu I. stupně ve výroku I., kterým byl zamítnut návrh na prominutí zmeškané lhůty k podání vyjádření k žalobě a na něm navazujícím výrok II., kterým nebylo vyhověno návrhu na zrušení rozsudku pro uznání, jako věcně správné potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, jen za podmínek stanovených v § 237 o.s.ř.

Praha 3. června 2021

JUDr. Helena Karetová v. r.
předsedkyně senátu

Schodu s pravopisem potvrzuje Lucie Prchalová.

Lucie
Prchalová

Digitální podpis: Lucie Prchalová
ID: 01121323496, NÚJČ: 0211048,
ID: 109750525, VPRAL, vprchal@
us-1212-prchal-prchalova.cz, Prchalová,
gremialne@lucieprchalova.cz, Prchalová,
lucie.prchalova@us-1213-23496-121323496,
Datum: 2021.06.03 15:22:43 +02:00